

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1271/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113233187
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113233187.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., so sídlom Trnava, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti odporkyňi S. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. G., H. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 951,66 EUR s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 7C/106/2014-67 zo dňa 23. 7. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania na súdnom poplatku v sume 57 EUR a na trovách právneho zastúpenia v sume 142,22 EUR a s ú č a s n e sú odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne p o v i n n í nahradiť navrhovateľovi trovy konania na trovách právneho zastúpenia vo výške 314,98 EUR, všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v Y. banke, a. s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 951,66 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 835,34 EUR od 19. 11. 2013 do zaplatenia, všetko v splátkach po 25,00 EUR mesačne, splatných vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia pod následkom straty výhody splátok (prvý výrok). Druhým výrokom odporkyňu a vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania na súdnom poplatku v sume 57 EUR a na trovách právneho zastúpenia v sume 457,20 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom vo veci samej domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 951,66 EUR s príslušenstvom z titulu neuhradených záväzkov odporkyne vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, ktorú uzatvorila odporkyňa s navrhovateľom. Okresný súd po vykonanom dokazovaní návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte aj „O. s. p.“) a navrhovateľovi ako účastníkovi úspešnému v konaní priznal náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku v sume 57 EUR a z trov právneho zastúpenia vo výške 457,20 EUR za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, písomné podanie na súd zo dňa 18. 11. 2013 a účasť na pojednávaní dňa 23. 7. 2014), režijný paušál, náhradu cestovných výdavkov na cestu zo sídla právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávanie a späť, náhradu za stratu času stráveného cestou na predmetné pojednávanie a 20 % DPH. Na náhradu predmetných trov konania navrhovateľa okresný súd zaviazal odporkyňu a vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne, keď konštatoval, že

vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Popri práve na náhradu trov konania má vedľajší účastník aj povinnosť trovy konania nahradiť úspešnému účastníkovi, ak účastník konania, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval, v konaní úspešný nebol.

Proti výroku rozsudku okresného súdu o trovách konania podal vedľajší účastník v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V prvom rade dal do pozornosti odvolacieho súdu, že okresný súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na osobitný charakter procesného postavenia vedľajšieho účastníka v konaní, keď na rozdiel od vedľajšieho účastníka podľa ods. 1 § 93 O. s. p., ktorý má právny záujem na výsledku sporu a žalobný návrh môže smerovať aj voči jeho osobe, vedľajší účastník podľa ods. 2 citovaného ustanovenia nemôže byť zaviazaný na zaplatenie žalobného nároku. Uvedené rozdiely pritom konajúci súd musí brať do úvahy aj pri rozhodovaní o trovách konania, preto povinnosť vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. znášať náhradu trov konania by mohla pripadať do úvahy len výnimočne za špecifických objektívne zdôvodniteľných okolností, ktoré však podľa názoru vedľajšieho účastníka v predmetnom prípade neexistujú. Ďalej uviedol, že ak by aj v prejednávacom prípade nejaké špecifické okolnosti existovali, je pojmovo vylúčené, aby bol vedľajší účastník zaviazaný na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré boli uskutočnené ešte v čase, keď vedľajší účastník v konaní nevystupoval, t. j. pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Okresný súd rovnako nezohľadnil, že navrhovateľ masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových písomných podaní za účelom obohatenia sa, čo súčasne odôvodňuje nepriznanie trov konania navrhovateľovi podľa § 150 O. s. p.. Záverom zdôraznil, že hoci okresný súd zaviazal vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania spolu s odporkyňu spoločne a nerozdielne, toto svoje rozhodnutie prakticky nijakým spôsobom neodôvodnil, čo robí uvedený výrok rozsudku okresného súdu nepreskúmateľným. Na základe uvedeného navrhol odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu zmeniť a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznať, resp. zaviazat' na náhradu trov konania navrhovateľa len odporkyňu. Spolu s odvolaním si vedľajší účastník uplatnil i trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého výroku rozsudku o trovách konania (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.), rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutom výroku podľa § 220 O. s. p. zmenil tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi 951,66 EUR s príslušenstvom, zostal nedotknutý (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Odvolací súd považuje odvolanie podané vedľajším účastníkom za čiastočne dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

V § 142 O. s. p. je upravené rozhodovanie súdu o náhrade trov konania podľa miery úspechu vo veci. Úspech vo veci (v konaní) treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom ním treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane navrhovateľa znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petitom; neúspech naopak stav, keď súd návrh navrhovateľa zamietne. Rozhodovanie súdu podľa § 142 O. s. p. je založené na týchto zásadách: a/ účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná plnú náhradu trov konania proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (ods. 1), b/ účastníkovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, súd prizná pomernú časť trov konania, a ak bol úspech a neúspech oboch účastníkov aspoň približne rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (ods. 2), c/ účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech čiastočný, súd prizná proti druhému účastníkovi plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech len v nepatrnej časti alebo ak záviselo rozhodnutie o výške plnenia od znaleckého posudku alebo bolo na úvahe súdu (ods. 3).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia možno vyvodit', že v sporovom konaní Občiansky súdny poriadok vychádza prioritne zo zásady zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej má účastník nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie a bránenie práva vtedy, ak mal vo veci úspech. Citovaný zákon v znení účinnom v čase, kedy boli jednotlivé úkony navrhovateľa i vedľajšieho účastníka v konaní uskutočňované (t. j. do 31. 12. 2014) priznáva vedľajšiemu účastníkovi rovnaké práva a povinnosti aké má účastník konania (§ 93 ods. 4 prvá veta O. s. p.). Preto je vedľajší účastník oprávnený vykonávať vo svojom mene všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním (napr. späťvzatie žaloby) alebo s predmetom konania (zmena žaloby, uznanie nároku) a úkonov, ktoré vykonáva sám účastník (späťvzatie odvolania a pod.). Súd mu tiež samostatne doručuje písomnosti a predvoláva ho na pojednávanie. Použitím gramatického a logického výkladu ods. 4 § 93 O. s. p. možno tak isto dôjsť k jednoznačnému záveru, že ak sú na to splnené zákonné podmienky, môže

mu súd priznať právo na náhradu trov konania, alebo mu naopak môže uložiť povinnosť zaplatiť ich náhradu úspešnému účastníkovi konania. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že účastník konania, na ktorého strane vedľajší účastník nestojí, vynakladá trovy konania tak voči účastníkovi konania stojacemu na druhej strane, ako aj voči vedľajšiemu účastníkovi konania, keď platí, že pre úspech v konaní sa musí vysporiadať jednak so skutkovými okolnosťami, dôkazmi a právnym posúdením prezentovaným oproti stojacim účastníkom konania, ako aj dôkazmi a argumentáciou vedľajšieho účastníka konania. Pokiaľ sa jedná o vedľajšieho účastníka podľa ods. 2 § 93 O. s. p. je v každom prípade však potrebné dôsledne rozlišovať trovy konania, ktoré vznikli za účasti vedľajšieho účastníka a trovy konania, ktoré vznikli pred tým ako tento do konania vstúpil, prípadne po tom, ako z konania vystúpil. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že len v tomto čase vedľajší účastník trovy konania vynaložil (teda len tieto trovy je mu možné nahradiť), resp. len v tomto čase vynaložil oproti stojaci účastník konania trovy, smerujúce aj voči vedľajšiemu účastníkovi konania. Zároveň je nutné rozlišovať tie úkony, ktoré boli reakciou na procesné pôsobenie vedľajšieho účastníka v konaní a tie, ktoré smerovali výlučne voči účastníkovi konania. Preto vedľajšiemu účastníkovi v zásade nemožno uložiť nahradiť trovy konania napr. za úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na začatie konania, za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania a pod., keď vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. sa stáva vedľajším účastníkom až v priebehu konania, t. j. potom, keď boli menované úkony právnej služby už uskutočnené, či v čase, keď poplatková povinnosť už vznikla. Zároveň, nakoľko je správna argumentácia odvolateľa, že v prípade vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nesmeruje návrh na začatie konania proti jeho osobe, takémuto vedľajšiemu účastníkovi je možné uložiť len náhradu nákladov za tie úkony, ktoré účastník, na strane ktorého vedľajší účastník nevystupoval, uskutočnil ako reakciu na pôsobenie takéhoto vedľajšieho účastníka v konaní.

Okresný súd uvedené špecifiká postavenia vedľajšieho účastníka, ktorý je subjektom podľa § 93 ods. 2 O. s. p., nezohľadnil, keď nesprávne vedľajšieho účastníka (spoločne a nerozdielne s odporkyňou) zaviazal na náhradu navrhovateľom zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, a to napriek skutočnosti, že s poukazom na § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť navrhovateľa vznikla samotným podaním návrhu na okresný súd, t. j. dňa 29. 11. 2013, zatiaľ čo vedľajší účastník do predmetného konania vstúpil až dňa 13. 12. 2013. Rovnako nesprávne okresný súd vedľajšiemu účastníkovi uložil nahradiť odporcovi náhradu trov konania vynaložených na úkony právnej služby príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 25. 7. 2013 a písomné podanie návrhu na začatie konania na okresný súd zo dňa 18. 11. 2013, keď uvedené úkony boli jednak uskutočnené skôr, ako sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vedľajším účastníkom konania vôbec stalo, tieto úkony nesmerujú voči vedľajšiemu účastníkovi, ale voči odporkyňi a vedľajší účastník na ich vznik nemal žiaden vplyv. Iná je však situácia pokiaľ sa jedná o úkon účasť na pojednávaní dňa 23. 7. 2014, keď pred týmto pojednávaním bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 30. 4. 2014 a na uvedenom pojednávaní potom právny zástupca navrhovateľa prednášal svoju argumentáciu tak voči odporkyňi, ktorá sa uvedeného pojednávania zúčastnila, ako aj voči písomne podanej argumentácii vedľajšieho účastníka. Uvedený úkon právnej služby a k nemu prislúchajúce náklady tak boli vynaložené jednak voči odporkyňi, ale aj voči vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporkyne, preto bolo na mieste, aby na úhradu trov právneho zastúpenia za uvedený úkon, režijný paušál k nemu, náhradu cestovných výdavkov na cestu zo sídla právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávanie a späť, náhradu za stratu času stráveného cestou na predmetné pojednávanie a 20 % DPH k tomuto úkonu znášal vedľajší účastník spolu s odporkyňou. Vzhľadom k uvedenému, keď neexistuje dôvod, aby vedľajší účastník spolu s odporkyňou znášal trovy konania navrhovateľa vynaložené na uhradený súdny poplatok a na úkony príprava a prevzatie právneho zastúpenia a písomné podanie na súd zo dňa 18. 11. 2013 a 20 % DPH z týchto úkonov, ale existujú dôvody aby spolu s odporkyňou znášal trovy konania navrhovateľa vynaložené na úkon účasť na pojednávaní dňa 23. 7. 2014, režijný paušál k nemu, náhradu cestovných výdavkov na cestu zo sídla právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávanie a späť, náhradu za stratu času stráveného cestou na predmetné pojednávanie a 20 % DPH k tomuto úkonu, odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku o trovách konania zmenil tak, že

- odporkyňu samostatne zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania za uhradený súdny poplatok vo výške 57 EUR a trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 142,22 EUR za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia á 51,45 EUR a písomné podanie na súd zo dňa 18. 11. 2013 á 51,45 EUR), režijný paušál k uvedeným úkonom (2 x 7,81 EUR) a 20 % DPH k uvedeným úkonom v sume 23,7 EUR,

- odporkyňu a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 314,98 EUR za jeden úkon právnej služby (účasť na pojednávaní dňa 23. 7. 2014 á 51,45 EUR), režijný paušál k tomuto úkonu v sume 8,04 EUR, 20 % DPH z úkonu právnej služby a režijného paušálu v sume 11,9 EUR, cestové náhrady za cestu z Trnavy do Banskej Bystrice a späť za účelom účasti na pojednávaní v celkovej sume 114,95 EUR s DPH a náhrada za stratu času strávenú cestou na pojednávanie a späť vo výške 128,64 EUR vrátane DPH,
- všetko spolu na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi 951,66 EUR s príslušenstvom, zostal nedotknutý (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 a 2 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešnejším účastníkom konania navrhovateľ (keď z celkovej sumy trov konania, ktoré mu mal vedľajší účastník spoločne a nerozdielne s odporkyňou nahradiť na základe rozhodnutia okresného súdu, ktorá predstavuje 514,2 EUR, má vedľajší účastník na základe rozhodnutia odvolacieho súdu s odporkyňou navrhovateľovi nahradiť 314,98 EUR, (čo predstavuje procesný úspech navrhovateľa 61,26 % a neúspech 38,74 %), preto by mu podľa § 142 ods. 2 O. s. p. vzniklo právo na náhradu 22,52 % účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Nakoľko si však navrhovateľ právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a tieto preto ani nevyčíslil, odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.